

SLL 15.12.2023

Veikko Sinisalo -kilpailu nuorille lausujille 2024 **Pakolliset, valinnaiset klassiset runot 1, 2**

Runo 1

ISÄNMAA

Saappain poljetut tiet,
tanssikengin naarmuitettu hiekka,
ja lapsenkäsin taputeltu sora -
kaikki samaa maantietä.

Nyyhkyttävät laulut järviesi sinestä,
kulmikkaat säkeet, ja niin katkerat,
joita nuoret runoilijat sepittävät,
koska he eivät ehtineet milloinkaan
 siihen ruotuväkeen
Missä yleensä on seistyt ajasta aikaan
kun heidän historianlehden lävitse
 näkemästään isänmaasta
on lyöty kalliilla panoksilla korttia
 pöytään.

Kaikki tämä historia ja epähistoria
 on Suomessa
ja joka kohdassa, sinussa myöskin, Se
 on isänmaata.

Mitä pilven reunalta
pitäisi katsoa nähdäksesi suuruutesi,
 oi isänmaa:
tuhannet mainoslehtisissä hohtavat
 siniset järvesi,
ja kaikki rautatienasemien seinillä
 näkyvät turistitunturisi!

Sormin haparoiden
löytää isänmaansa kyllä.

- Viljo Kajava, Vuosisatamme suomalaista lyriikkaa, Otava, 1971

Runo 2

SYYSMETSÄ

Kuiskasi hongan runko kaatunut:
Sain sammaleesta vaipan kätkevän;
Ja kuoli kukat puolukan. Ne kuolleet
noin palavat, ja siipiuntuvan
pudotti pöllö hämärässä lentäin.
On hyvä pudota ja maata hyvä.
Vaan siipi viuhui: Elän liikkeessäni.
Näin elän, puhui pehmeästi pöllö
ja hiirtä kantoi. Elän, valitti se.

Kuolette, huusi tuuli levittäin
värikkäät lehdet maahan. Loistivat ne
ja vaikenivat.

Silloin polku kääntyi
sokean kiven kiertäen. - On paluu,
on aika irrota, on lähtöhetki,
sanoivat sanat.

- Helvi Juvonen, Vuosisatamme suomalaista lyriikkaa, Otava, 1971